

הַיֶּלֶד הַפָּשׁוּט וְהַתְּפִילָּה

ספור על אמונה, אלה-בית, ולב שאוהב את השם

הָיָה יֶלֶד יְתוֹם וּפָשׁוּט, שֶׁגָּדַל בַּכֶּפֶר.
הוּא לֹא יָדַע לִקְרֹא בִּסְדּוּר, וְלֹא הִכִּיר מַלְּיִם קְשׁוֹת.

אָבֵל הָיָה לוֹ לֵב טָהוֹר, שֶׁהָיָה מָלֵא בְּאַהֲבָה עֲצוּמָה לַהֲשֵׁם
יִתְבָּרֵךְ! הוּא דִּבֶּר אֶל הַשֵּׁם כָּל הַיּוֹם בַּשָּׂדֶה.

הַגִּיעַ הַיּוֹם הַקָּדוֹשׁ בְּיוֹתֵר בַּשָּׁנָה –
יוֹם הַכְּפוּרִים.

הַיֶּלֶד רָצָה מְאֹד לִהְיוֹת קְרוֹב לַהֵשֶׁם, וְהַחֲלִיט
לָלֶכֶת לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל בָּעִיר.

בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַיְיְתָה אֲוִירָה שֶׁל
קִדְּשָׁה וְאוֹר.

מֵאוֹת אֲנָשִׁים עֹמְדוֹ צְפוּפִים, עֲטוּפִים בְּטָלִיתוֹת,
וְהִתְפַּלְלוּ לַהֲשֵׁם בְּקוֹל גָּדוֹל וּמְרִגֵּשׁ.

כָּל הַמִּתְפַּלְלִים
הַחֲזִיקוּ סְדוּרִים עֲבִים
וּמַחֲזוּרִים אֲרָכִים.

הֵם יָדְעוּ לִקְרֹא אֶת כָּל
הַתְּפִלוֹת, וְהַתְּפִלָּה
מִתּוֹךְ הַסֵּפֶר בְּכוּוֹנָה
גְּדוֹלָה.

A young boy with curly hair and a kippah is sitting in a synagogue, reading a book. He has a worried expression on his face. The book he is holding has Hebrew text on its pages. The background shows the interior of a synagogue with wooden pews and a candelabra on the wall.

הַיֶּלֶד הַפָּשׁוּט הִסְתַּכֵּל בַּסֵּפֶר, אֲךָ
לֹא הֵבִין שׁוּם מִלָּה.

הוא הִרְגִישׁ צֶעַר עֲמֵק בְּלִבּוֹ. אִיךָ הוא
יָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל לַיהוָה אִם הוא לֹא
יֹדֵעַ אֶת הַמִּלִּים?

"רבונו של עולם,

חשב הילד בעצב, "אני כל כך אוהב
אותך ורוצה לדבר אליך ביום
הקדוש הזה!"

אבל אני לא יודע איך..."

הַיּוֹם עָבַר וְשַׁעַת הַנִּעְיָלָה הִגִּיעָה.
שַׁעְרֵי שָׁמַיִם תִּכָּף נִסְגָּרִים!

הַיֵּלֶד יָדַע שֶׁהוּא חָיֵב לַעֲשׂוֹת מִנְּשָׁהוּ.
הוּא פָּשׁוּט חָיֵב לְדַבֵּר עִם הַנֶּשֶׁם!

אֵלֵינוּ בָּרֵךְ

לַפֶּתַע, הַיֶּלֶד צָעַק מִכָּל הַלֵּב אֶת הַדְּבָר הַיָּחִיד שֶׁהוּא כֵּן יָדַע:

"אֵלֶּה! בֵּית! גִּימָל! דָּלֶת!"

הוּא קָרָא אֶת הָאוֹתִיּוֹת שׁוּב וְשׁוּב בְּקוֹל רָם וּבְתַמִּימוֹת.

וְאִזְזָה זַעַק לַשָּׁמַיִם:
"רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם!
אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַלְּיָם,
אֲנִי יוֹדֵעַ רַק אוֹתִיּוֹת."

אָנָּה, קַח אֶתְּהָ אֶת
הָאוֹתִיּוֹת הָאֵלֶּה,
וְתַחֲבֵר אוֹתָן בְּעֶצְמָךְ
יָפָה וְשִׁלְמָה!

הַמִּתְפַּלְלִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת נִבְהָלוּ מְאוֹד!
"הֵם! שָׁקֵט! אֵיךְ יֵלֵד צוּעֵק וּמִפְרִיעַ לַתְּפִלָּה הַקְדוּשָׁה שְׁלָנוּ?"
הֵם רָצוּ לְהַשְׁתִּיק אוֹתוֹ מִיָּד.

אַבֵּל הַצַּדִּיק, הַבֹּעַל שָׁם טוֹב, הַסֵּתוּבָב
אֲלֵיהֶם, חֵידָּ חֵידָּ מֵאִיר וְעֶצָרָם:
"אַל תִּפְרִיעוּ לוֹ! אֵל תַּעֲצְרוּ אֶת הַיֶּלֶד
הַקָּלֵד הַקָּזֵשׁ הַזֶּה!"

הַצַּדִּיק גָּלָה לָהֶם סוֹד עֲצוּם:

"הַתְּפִלָּה הַטְּהוֹרָה שֶׁל הַיֶּלֶד בִּקְעָה אֶת כָּל הָרְקִיעַשׁ! אוֹתִיּוֹת הָאֱלֹף-בֵּית שֶׁלוֹ
פָּתְחוּ אֶת שַׁעְרֵי שָׁמַיִם, וְהַעֲלוּ יַחַד אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּנוּ לְפָנֵי הַנֵּשִׁם!"

מָה אֲנַחֲנוּ לוֹמְדִים מִזֶּה?
"רַחֲמָנָא לְבָא בָּעִי" -
הַשֵּׁם רוֹצֵה אֶת
הַלֵּב שֶׁלָּנוּ!

תְּפִלָּה שְׂבָאָה מִתְמִימִוּת,
מֵאֲהָבָה יִתּ וּמִכּוּוֹנָה טְהוֹרָה,
יִקָּרֵה בְּשֵׁמִים יוֹתֵר מִכָּל דָּבָר אֲחֵר.

גַּם אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְדַבֵּר עִם
הַיֵּשׁ בְּכָל רֶגַע וּבְכָל מָקוֹם!

גַּם בַּמַּלִּים הַפְּשׁוּטוֹת שֶׁלָּנוּ,
כְּשֶׁאֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים עִם הַיֵּשׁ
מִכָּל הַלֵּב – הוּא תָּמִיד שׁוֹמֵעַ,
מִבֵּין, וְאוֹהֵב אוֹתָנוּ.

